

ELŐFIZETÉS ÁRA:
 Egész évre 6 ft.
 Félévre 3 ft.
 Negyedévre 1 ft 50 kr

Bérmegtelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Észlatok nem adóznak vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyíltírásban minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HIBETÉS DÍJA
 hivatalos hirdetésekéül.
 Minden szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt díszbetegek a körzettel ellátott hirdetésekéül minden négyzet centim. után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetésekéül kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk immár betöltötte életkorának huszonnegyedik évét és az 1894. küszöbén huszonötödik életévébe lép.

Huszonnyégy év! Jóleső bizonyosság nekünk. Bizonyítja, hogy a „Zemplén”, melynek első száma az 1870. január hó 2-ik napján jelent meg, fölvilágosodott szellemével, társadalmi józan irányával nemcsak életrevaló volt, hanem immár joggal számíthat arra is, hogy hosszú életű lesz.

Áldott legyen emléke annak, ki a „Zemplén”-t megeremtette, gyakran küzdelmek közt is győzelemhez vezérelte. És hála és köszönet mindazoknak, kik nemcsak életbenmaradást, de megerősödést is biztosítottak egy hosszú élet számára a „Zemplén”-nek.

Áldásunk néh. Boruth Elemér emlékére száll; mert ő volt a „Zemplén” megeremtője, az ő munkás szelleme volt, tizenhat éven át, a „Zemplén”-nek éltető szelleme. Hála és köszönetünk adóját a nemes vármegyének s t. olvasóközönségünknek rójjuk le; mert ők voltak, kik a „Zemplén”-t fölkarolták, erkölcsi és anyagi hatóságos pártfogásukban részesítették.

Bizodalommal, mit a multból merítettünk, nézünk a jövő elé s indulunk feléje. Bizodalommal; mert reméljük, hogy nagyérdemű közönségünk az ő becses támogatását, mit kiérdemelni ezután is legfőbb törekvésünk lesz, nem fogja mitőlünk megvonni a jövőben sem. Es ezt annyival inkább reméljük, egyszersmind kérjük is, mert a „Zemplén” hű akar és hű fog maradni a jövőben is az ő negyedszázados multjához.

A „Zemplén” iránya és törekvése ösmeretes.

Lapunk a jövőben is az lesz, ami volt: a vidéki sajtó nevében a mi szűkebbkörű ha-

zánk, Zemplén vármegye szellemi és erkölcsi érdekszükegletének kiszolgálója, az igazi fölvilágosodottság terjesztője, a magyar nemzeti eszme ápolója, a nemzeti érzület erősítője, a hivatalos vármegye és a vármegyei köztársadalom minden fontosabb életnyilvánulásának igaz tolmácsolója, serény hírvivője.

Ez volt, ez is marad a mi irányunk. Az ut pedig melyen ezután is haladni fogunk, a részrehajlatlan igazság útja. És, habár mindenkor csakis legjobb meggyőződésünktől fogadunk el utasítást a szerkesztésben, nem fogjuk magunkat csalhatatlannak tartani. Az elfogultság kínai falával nem fogunk elzárkózni a közérdekű dolgok tisztázásához, tárgyas megvitatásához szükséges és üdvös eszmecsereitől. Bárhonnan és bárkitől jövő közérdekű cikkelyeket, közlendőket, ha lapunk keretébe illeszhetők, mindenkor készséggel közléteszünk.

Közérdekű, olykor szakszerű cikkelyeken kívül gondoskodni fogunk a „Zemplén” minden számában arról, hogy a Tárcában és Csarnokban t. olvasóközönségünk kellemesen szórakoztató költeményeket is találjon a „Zemplén” hasábjain.

Hangzatos szavakkal, tetszetős igérekkel nem állunk elő, — mert inkább akarunk többet adni, mint ígérni, és nem ígérni olyast, amit megadni módunkban nem áll.

Egyről pedig föltétlenül biztosíthatjuk t. olvasóközönségünket és ez az, hogy a „Zemplén” gárdájának, igen tisztet dolgozó-társainknak sem száma, sem ereje nem fog megfogyatkozni és hanyatlani a „Zemplén” zászlójának szolgálatában.

A „Zemplén” zászlóaljának, kedvelt munkatársainknak érdemes névsora im ez:

Abonyi Gyula, Andrejczó János, Atányi József dr., Ballagi Géza dr., Bán Aladár, Becske Bálint, Berecz Károly, Bihary Emil,

Bodeczky Ede, Buza Barna, — Chyzer Kornél dr., Cserép József dr., Cuprum, — Dókus Gyula, — Erdélyi Sándor, Exner Kornél dr., Farkas Bertalan, Fejes István, Ferenczy Elek dr., Fischer Ármin, Frank Mihály, — Haraszthy Miklós, Hollósy István dr., Hornyay Béla dr., — Juhász László, — Kapás Aurél, Karsa Ferenc, Kárpáti Péter, Kátó, Kende Antal, Kerekes Pál dr., Kiss István, Klein Zsigmond dr., Knopfler Sándor, Kosinszky Viktor, Kossuth János dr., Kovács ev. János, Kula István, — Löcherer Lőrinc dr., Lukács Pál, — Mailáth József gr., Matolay Etele, Metzner Antal, Mikrosz, Molodován Gergely dr., Z. Moskovitz Iván. S. Nagy Lajos, Nádory Vilmos, Nemes Lajos, — Ormándy Miklós dr., — Payzoss Andor, Pataky Miklós, Paszlavszky Sándor, Péter Mihály, Pintér István, Póányi Gyula, Pollák Lajos, — Rácz Lajos dr., Radácsi György, Rónai István, — Schmidt Lajos, Schneider József, Spilenberg Barna, Staudt József, Szabolcska Mihály, Szabó Kálmán, Szerdahelyi János, Székely Albert dr., Szini Péter, — Thuránszky László, Tüdös István, dr., — Veress Ferenc, Vécsey J. Bekény, V. Krüszelyi Bálint, Wissnyey Gyula, Zombory Gedő és Zseltvay Bogdán, névszerint nem is említve számos levelezőinket (mert ildomos dolog hogy inkognitójukat el ne áruljuk), kik azonban minden nevezetesebb dologról, mit a krónika számára feljegyezni érdemes, esetről esetre, hiven és gyorsan tudósítják a vármegye minden pontjáról t. olvasóinkat.

Midőn tehát ismételve köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, kik lapunkat eddig is erkölcsi, anyagi és szellemi támogatásban részesíteni kegyeskedtek: mindnyájuk szives támogatását kérjük a jövőre nézve is.

A „Zemplén” ezután is a multból ösmert tartalmi beosztással, mint eddig hetenkint egyszer, többnyire két ives terjedelemben

melylyel még leánykorában tömjénezett neki boldos poeta ismerőse.

Hámp Albert, mondjuk 47 1/2 éves, 87 kiló, testének hőmérséke 36, C; tizenhét lyukas, tizenöt blombirozott fog tulajdonosa; vörös orru, pocokos uri ember, elegánsul rogyadozó alakján is van valami fensőbbség. Időnként hirtelen kimerülés vesz rajta erőt, fáradtan ereszkedik a divánra s szeme mohó tekintettel pihen meg neje vonzó alakján.

S a gyanu, mely annyiszor föléled könnyen gerjedező epés szívében, ismét elenyészik.

Hámp Albert bankdirektor ajkán még e gyöngye pillanatban is gunyos, kihívó mosoly lebben el. Ha látná a régi kompánia, hogy ő azután az élet után is mennyire szeretett férj; ha látnák, hogy egy tündériesen szép asszony életének mindeu percét neki áldozza, — neki, akit pár év előtt haszontalan, semmi embernek tartottak a „chánton”-ok krétaarcu hölgyei. És ellágyulva szól:

— A neceszszert megrendeltem. Nem azt az olesót, hanem azt a piros plüssel bordázottat, mely igazán ékessége lesz a szalonodnak.

Az asszonyka pedig állt, mint egy szobor, csak azután ocsudott föl.

— Köszönöm, te igazán nagyon kedves, nagyon jó vagy Albert. De a regetta-bálra ugy e elviszel?

— Majd megbeszéljük. Most . . .

— Elakarsz menni? kérdi ijedten a menyecske.

— Igen. A páholyba kell mennem.

— És azok a fenköltzellemeű szabadkőmivesek mind olyan emberek, kik otthon hagyják ne-

Vigadj, a mig tudsz vén bohó te,
 Hisz vár a sír moha.

El az ábránddal! hiú remény
 Maradj örökre már! —
 Rosz csontjaimat ott is érzem,
 Hol csöng a telt pohár.

Gyújts tüzet és olvadj gyönyörre,
 A láng mig fellobog!
 Igy tettek és tesznek mindenkor
 A bölcsek s boldogok.

Csöngjön a telt pohár, s gyöngyeit
 Temesd el cimborám;
 Se bor, se rözse lángja nem vár
 A sír sötét honán!

Kovács ev. János.

Heraklesz.

Irta: Ujlaki Antal.

Hámp Albertné 22 éves, 53 1/4 kiló; testének hőmérséke 37,9 C; fogai számszerint harmincegyen; épek és fehérek, bár csak magyarul tud, de ezen az egy nyelven is többet beszél, mint tiz nyelvtudós. Nyulánk, dagadó keblü, kerek szemében állandó tűz ragyog. Leánykorában egy szelid poeta a mitosi Dianához hasonlította. Minden mozdulata, szava, egész sikkes megjelenése elárulja a jól és gondosan nevelt uri nőt, de minden műveltsége mellett is sokáig szeg volt együgyü asszonyi fejében az ékes hasonlat, a

TÁRCA.

Gyújts tüzet...!

Mi haszna sulyos ötven éved,
 Ha még ábrándozol.
 Szedd össze, a mi van erőd még —
 Bolond, ki tékozol!

Hanyatló kornak halovány már
 Mindenik virága;
 Hideg és sápadt az ősi fény,
 Halál kel utána.

Hej! nem ilyen a hajnal-derü,
 Melyet hoz a tavasz.
 November napja mind kifosztott,
 S ege búsan havaz.

Eltünve nyarad jobb fele rég,
 Körülvesz im az ősz,
 Vigyázz magadra, s ne, ne higgy,
 Hited megcsal s lefőz!

Tölts kupát és gyújts tüzet septen
 Minden ábránd helyett —!
 Szorítsd kezvedben, az áld csupán már,
 Ha töltve serleged!

Mi nem valósult ötven évig,
 Be nem vág az soha!

A Zemplén mai száma hat oldal.

vasárnap reggel jelenik meg és a vidéki előfizetők lappéldányait már a délelőtti induló posta továbbítja.

A „Zemplén” előfizetése marad, mint volt:

Egyévre 6 ft
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „, 50 kr.

Az előfizetésért, mint a hirdetésekért járó díjak is a „Zemplén” kiadóhivatalába címzendők.

S.-A.-Ujhelyben, 1893. dec. 30-án.

A „Zemplén” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A vén »sírásó«, az 1893. haldokol. Huszon-négy óra múlva ő is oda jut, hol az előtte letűnt évek ezrei pihennek, a múlt idők temetőjébe. Csendes halott lesz ő is, mint akármelyik más halandó, kinek ideje már lejárt ezen a világon.

»Nyugodjék békével.«
Megsírattani nincs okunk. Azok közzé a holtak közé tartozik, kikről a »vagy jót, vagy semmit« elvénél fogva beszélni nem való.

Örömmel üdvözlöttük, mikor született a szép reményekre jogosító ifjú, akkor még új évet, — most rideg közönyösséggel tekintünk rá, a tehetetlenné vált elaggott »regre«, az ő évre. Hozzá kötött reményeinket nemcsak hogy be nem váltotta, hanem szívbéli értékeink valutáját még meg is rontotta. Az a legnagyobb haszon belőle, hogy elmúlt, hogy ő is, az 1893. felveszi immár a »nehai« nevet.

Sok csapás, sok keserűség ért bennünket a múlt esztendőben. Sokféleképpen meglátogatott az isten bennünket. Az egyik csapást még el sem sirattuk, már a másik ért bennünket. Csak nagyjából említve: a kolera megdézsmálta az emberleletet, pusztító árvizek elborították a föld termését. Mélységes mély bánat támadt a halál nyomán, inség fenyeget ráadásul a vagyoni romlásra. Az ürmök pohára úgyszólván csordultig telve van. Bizony-bizony nagy okunk van boldog új-évet kívánni; mert a csapásoktól eltekintve függő kérdések is maradtak örökségül a jövőre; kérdések, melyek külön-külön táborokba látszanak sorakoztatni az ország népét.

Isten óvjon attól, hogy a magyar ellenségként álljon szemközt a magyarral. És mi hiszünk is, valljuk is, hogy a magyar társadalom alakja és intézményei a józan felvilágosodás világ-törvénye s a közállapotok eligazodásának logikus rendje szerint nem hátrafelé fejlődnek, hanem előre fognak haladni.

Kivánjuk, hogy a múlt év Szilveszter-éjén konduljon vég végőrája a világ folyásával meg-hasonlott, intranzigens szellem kultuszának. Kivánjuk, hogy az eszményi, a valódi szép jó és igaz lángja ismét kigyuljon a hasza oltárán és a milliók, kik többen fognak korben állani ott, mint a kik elődalognak onnan, egy szívvel-lélekkel hangoz-tathassák a győzelmű kiáltást: *A hasza minden hü gyermekének boldog jóvendő!*

Kivánunk mindenkinek minden jót. A küszöbön álló 1894 hozza meg azt a feffrisítő erőt,

jeiket és éjjel vánszorognak haza?

— De édesem, én nem vagyok éjszakás. Én nem szórakozásból időzöm a páholyban, hanem kötelességből.

És mikor meleg kézzorítás és csók után kisiet a férj s a pazarul butorozott, de azért oly üres szoba közepén egyedül marad a fiatal asszony, vivódó lelkéből felszakad a küzdelmes kérdés.

— Hát én? . . .

Egyszer csak összetalálkozik az utcán egy bolondos emberrel, a hajdan áttivornyázott éjszaka-k kenyeres pajtásával, aki szemtelenül nyakon csipte,

— Te is? . . .

— A páholyban voltam. Sietek haza a feleségemhez.

— A páholyban voltál? Hitesd el a tücsökkel. Hahaha! Te is bujdosol az utcákon öreg cimbor. Miért bujdosol? És miért bujdosom én? A szerelemtől, az otthon váró boldogságtól futunk mi . . . Otthon az élet legnagyobb gyönyörűségben vár reánk s mi mégis az utcán bujdosunk öreg pajtás. Öreg cimbor, az üdvösség mennyéből számuzva vagyunk örökre.

Egyet taszított a karján és durva kacagás között távozott.

Az utca üres volt és hideg. Cikk-cakkosan

amire a jövő küzdelmeihez mindnyájunknak egyaránt szükségünk van. A fölöttünk elsurranó idő nyomában mindenütt öröm és meglegedés keljen.

Szeretett vármegyénknek minden népe maradjon, mint volt, példásan egyetértő a hazaszeretletben.

Községeink nyerjék el azt, ami után vágyódnak, az önkormányzat szabadságát, — a vármegyék és városok köztörvényhatóságai a »szabadság modern védőbástyáit« a szebb és jobb kor kezdete tét jelentő reformok megvalósulásában.

Minden baj találja meg a maga orvosságát. Az országos bajok leljenek orvosságot jó törvényekben.

Boldog új évet!

Vármegyei ügyek.

A f. hó 21-én tartott vármegyei közgyűlés alkalmával előkerült nevezetesebb ügyek sorából, a múlt számunkban felsoroltakon kívül, még fölemlítjük ezeket: S. Patak nagyközségnek a község kötelekébe leendő felvételt szabályozó, ugy-szintén H.-Németi és Tolcsva nagyközségek, nemkülönben a ladmaczi, a perbenyiki, a tavarnai, a vilyi, a nátafalusi, a véscsei, az ujhelyi vidéki, a varannai, a terebesi és a cigándi korjegyzőségben lévő kis községek szervezkedési szabályrendeletei, némi módosító határozmányok hozzáadásával, törvényhatósági jóváhagyásban részesültek.

A védőtörvény 44 § a alapján kirótt pénzbüntetésekből befolyt összegeknek mely alapba leendő bevételezése iránt szabályrendelet fog készítettetni. — A kereskedelemügyi kir. minister hozzájárult a f. évi május 17-én tartott közgyűlésnek ama határozatához, hogy a vármegyei pénztárban őrzött, 194 ft 46 krnyi tőkeértéket képviselő betéti könyv a homonnai műfaragó szakiskola rendelkezésére bocsátassék. — Az o.-liszka-e.-bényei közútból kiágazólag az e.-bényei gyógyítófürdőhöz vezető útvonalnak, ugyszintén a Dubravától Smugócson at Sztriócz felé vezető útvonal is a vicinális közutak halózatába felveendőnek javaslatot, — ellenben a l.-bénye-eszanósi útvonal a vicinális közutak sorából töröltetett. — Az O.-Lisz-kára felállítatni kért patika ügye nem részesült kedvező elintézésben. — A villamos világításnak vármegyénk székházába leendő behozatalát elvileg helyeslőben a közgyűlés, a gazdasági választmányt részletes tervezet bemutatására utasította. — A nyilvános betegápolásra szolgáló vármegyei pótadónak a lamositása iránt újlógasan is felirat intéztetett a be ügyi ministerhez. — A homonna-m-laborcz-liszki úton levő Laborcz-hídon, az a.-hrabóczi vármegyei hídon és a N. Mihály Sztrajnyán közt átvezető Laborcz-hídon az ideiglenes vámszedés jogát meghosszabbító minist. rendeletek tudomásul vétettek. — A törvényhatósági távbeszélő (telefon) létesítésének ügyét tanulmányozás és jelentéstétel végett szakbizottsághoz utasítottak.

— Békés vármegye átirata alapján a parviadaloknak szigorú törvények alkotásával leendő korlátozása végett felirat intéztetett az államkormányhoz. — A katonai levelezések dolgában kelt felíratra adott belügyi ministeri leiratot tudomásul vették. — Az 1893. évi XIV t. c. 50 §-ának oly értel-mében leendő kiegészítése iránt, hogy ha a föld-től elválasztott, de még be nem takarított termé-nyek az árvizektől elpusztítottatnának, az illető föld-tulajdonos adóelengedésben részesíttessék, — a kir. p. ü. minister-hez felterjesztést intézett a közgyűlés. — O.-Liszka nagyközség háztartási viszonyainak rendezése céljából utasították a várm. főszámvé-vőjét, hogy a nagyközségnek vagyon-leltárát az 1886. XXII. t. c. 111. §-ának szigorú szemelött

szítaló hópolyhek bujdosnak a köd sötétségében. Minden olyan egyszerűnek, olyan közönségesnek látszott.

A bankdirektor összehuzodott felsőkabát-jában s e pillanatban ismét az a kellemetlen szorongó érzés fogta el, mely a fiatalkor küzdelmes éveiben annyit gyötörte.

— Több jóvedelem van, mint a minister-nek. A pusztá kézzorításom fölemel és egy hara-gos pillantásom lesujt.

Mert valahányszor a csüggedés szállta meg, folyton a pénzével, a hatalmával és befolyásával kérkedett önmaga és mások előtt is. De most bátortalanúság vett rajta erőt . . . Tizenkét óra

Csöngetett. Kaput nyitottak előtte. A ház-mester izmos karjával világított s a mint felbor-torkalt a szőnyeges lépcsőn, a bankdirektor némi keserűséggel konstataita, hogy ez a válságos helyzet minden estjén megismétlődik. Az asszony fennvirasztva var, míg ő az utcákon bujdo-sik s midőn halálosan kimerülve loppal visszatér az asszony felig felöltözve ott hever az ottomá-non . . . Talán még álmában is várja a rozsfér-jét. . .

Az ebédlőben vak sötétség. Hanka elol-totta a lámpát, hogy valahogy meg ne lássa a kis fiatal asszony a besurranó bakát. Hámor Al-bert gyuiát gyujt. Csönd. Hála és öröm: az an-gyal alszik. Alszik, igazán alszik. Tisztán hallja

tartásával mielőbb s hivatalból állítsa egybe és az alispánhoz nyujtsa be.

A földmivvelésügyi kir. ministerium Zemplén-vár-megyébe 1894. évre föfedeztető-állomásokat a következő községek részére engedélyezett u. m.

Sor-szám	Község neve	A ménék db. száma	A fedeztetésért fizeten-dő pótdíj			
			helybeliért		idegenért	
			ft	kr	ft	kr
1	Berzék	3	1	—	1	—
	B.-Ujlak	6	1	—	1	—
	Butka	2	—	50	—	80
5	Cselej	3	1	—	1	—
	Kelecseny	2	1	—	1	—
	K.-Helmeicz	4	—	50	—	—
10	N.-Mihály	2	1	—	1	—
	S.-Patak	4	1	—	1	—
	Tarcal	3	—	50	—	—
14	Udva	2	1	—	1	—
	Varanó	2	1	—	1	—
	Szinna	2	—	40	—	80
14	T.-Terbes	3	1	—	1	—
	L.-Bénye*)	2	1	—	1	—

*) B.-Szerdahely, Szerencs és Keszvényen községek mén hiánya miatt nem kaptak fedeztető állomásokat. Szerk.

Adóvégrehajtások felfüggesztése. Kellemes új-ságul irhatjuk s az árvizektől elpusztított vidékek gazdalkozásának megnyugtatósára, hogy We-kerle Sándor dr. kormány-elnök, mint kir. penzügy-minister, a várm. kozig. bizottság felterjesztésére s főispánunk ömeltóságának közbenjárásával az adó-vegrehajtásokat a jövő évi március há elsejéig fel-függesztettni rendelte.

Hírek a nagyvilágból.

XIII. Leo pápa a karácsonyi ünnepek előtt 16,000 lira adományt osztott ki Róma szegé-nyei között.

Vilmos n. met császár Albrecht főhercegnek, kit a községi nagy hadgyakorlatok alkalmával nevezett ki a német had-cereg tábornagyává, a tabornagi botot, melyet fényes katonai bizottság hozott Bécsbe, karácsonyi ajándéku megküldötte a főherceg számára.

Beigrádban a vad alá helyezett Avakumo-vics kormány elítéltetését bizonyosra veszik; talán csak az egy Bogicszevics tabornok, volt hadügyi ministert fogják felmenteni az Avakumovics-kor-many tagjai közül.

Afrikában Arimondi ezredes, az olasz csa-patok és gyarmatok parancsnoka, a Hamed Ali vezeté-e alatt reatamadt 6000 puskas- es 4000 lándzsásból álló derviseken fényes diadalt aratott.

Hírek az országból.

Öfelsége a király a főrendiház tagjaivá élet-hossziglan kinevezte Horthy István jász-nagykun-szolnokvármegyei nagybirtokost, — Daruváry Ala-jos kir. kuriai nyugalmazott masodelnököt, Lech-ner Agoston egyetemi tanárt, — Ludwigh Gyula ministeri tanácsost, — es Szalavszky Gyula fő-ispánt.

Fiumében, e hó 21-én, egész éjjel irtózatos égháboru duhögött. A borzasztó zivatar, villám-

Folytatás a mellékleten.

egyenletes lélekzetvételét. Bátorban jön előre. A kis feleség csakugyan az ottománon hevert. Ajka nyitva volt, pill-ja gyöngéden lecsukva, kis ke-zével képes folyóiratot szorongatott.

A bankdirektoron kinos izgatottság vett erőt. Letelepedett a szőnyegre, hogy lássa a ké-pet. Heraklessz volt az, az ép, egészséges, igazi férfi mitoszi alakja.

Hámor Albert szinte megkövült az ijedség-től. Egyszerre kinyitak szemei. Megértette azt a drámát, melynek az ő kis felesége önfeláldozó, szomorú főhőse, aki aranykalitkában sorvad el a boldogság nélkülözése miatt. Nem zizegő pénzért, suhogo selyemért, hanem azért marad jó, mert annak nevelték.

— Bocsáss meg — hörögte kétségbeesetten. Adok neked mindent. Rabod leszek, kívánj tőlem bármit. Az asszonyka fölrezen.

— Mit akarsz? . . .

— Kivánj tőlem bármit, mindent adok, zo-kog a megtört ember.

Férjének kétségbeesett, bunbánó arca szinte föderítette előtte az isszonyu valóságot, szomorú sóhajtással susogta:

— Kuld vissza a drága ékszereket, add el a lovaiddat, nem kell . . . Adj egy csepp boldog-ságot.

lás és me-dődött, n-tig. A v-Ta-községbe-hol másk-ban járn-az ibolya-A nép vé-ből a sz-Höv-hogy a-talmas h-csak sze

T.vánun-(Sz-dink s-Sümege-lap m-tötte be-tesülésü-megüres-István, e

(K-Géza d-ugyigaz

(J-ból 189-rámját-polgári-bizottsá-állapito-házban-széde, ismert-lomra-ódaja),

Jókaito-tatva U-dalos e-és más-nek a-nek po-háztere

A ban-1 ft, u-január-Schmi-talano-ünnepe-lelhető-50 kr.-Szentg-bemen-ként p-plakát-adatna-(belév-dásab-

a Fok-nepek-sikerü

kegye-nep. J-2 fttá-iskola-mérnö-es Sed-maig-nyugt-az ujh-kat a

pon-ti-nap o-bákba-főjegy-letileg-főispa-kevd-

déke-kikke-azok-helyi-Gaist-körje-nep.-kara.-k. is-Anta-Vilm-— v-vatal

28. a-szav-gabir-tani

vasárnap reggel jelenik meg és a vidéki előfizetők lappéldányait már a délelőtti induló posta továbbítja.

A „Zemplén” előfizetése marad, mint volt:

Egyévre 6 ft
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Az előfizetésért, mint a hirdetésekért járó díjak is a „Zemplén” kiadóhivatalába címzendők.

S.-A.-Ujhelyben, 1893. dec. 30-án.

A „Zemplén” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A vén »sírásó«, az 1893, haldokol. Huszon-négy óra múlva ő is oda jut, hol az előtte letűnt évek zréi pihennek, a múlt idők temetőjébe. Csendes halott lesz ő is, mint akármelyik más halandó, kinek ideje már lejárt ezen a világon.

»Nyugodjék békével.«
Megsiratni nincs okunk. Azok közzé a holtak közé tartozik, kikről a »vagy jót, vagy semmit« elvével fogva beszélni nem való.

Örömmel üdvözlünk, mikor született a szép reményekre jogosító ifjú, akkor még új élet, — most rideg közönyösséggel tekintünk rá, a tehetetlenné vált elaggott öregre, az ő évre. Hozzá kötött reményeinket nemcsak hogy be nem váltotta, hanem szívbéli értékeink valutáját még meg is rontotta. Az a legnagyobb haszon belőle, hogy elmúlt, hogy ő is, az 1893, feiveszi immár a »néhai« nevet.

Sok csapás, sok keserűség ért bennünket a múlt esztendőben. Sokféleképpen meglátogatt az isten bennünket. Az egyik csapást még el sem sirattuk, már a másik ért bennünket. Csak nagyjából említve: a kolera megdézsmálta az emberleletet, pusztító árvizek elrabolták a föld termését. Mélyes mély bánat támadt a halál nyomán, inség fenyeget ráadásul a vagyoni romlásra. Az ürom pohára úgyszólván csordultig telve van...

Bizony-bizony nagy okunk van boldog új-évet kívánni; mert a csapásoktól eltekintve függő kérdések is maradtak örökségül a jövőre; kérdések, melyek külön-külön táborokba látszanak sorakoztatni az ország népét.

Isten óvjon attól, hogy a magyar ellenség-ként álljon szemközt a magyarral. És mi hiszszük is, valljuk is, hogy a magyar társadalom alakja és intézményei a józan felvilágosodás világ-törvénye s a közállapotok eligazodásának logikus rendje szerint nem hátrafelé fejlődnek, hanem előre fognak haladni.

Kívánjuk, hogy a múlt év Szilveszter-éjén konduljon vég végéig a világ folyásával meghasonlott, intranzigens szellem kultuszának. Kívánjuk, hogy az eszményi, a valódi szép jó és igaz lángja ismét kigyuljon a hasa oltárán és a milliók, kik többen fognak korben állani ott, mint a kik előadognak onnan, egy szívvel-lelékkel hangoztathassak a győzedelmi kiáltást: *A hasa minden hü gyermekének boldog jóvendőt!*

Kívánunk mindenkinek minden jót. A küszöbön álló 1894 hozza meg azt a fehrissítő erőt,

jeiket és éjjel vánszorognak haza?

— De édesem, én nem vagyok éjszakás. Én nem szórakozásból időzöm a páholyban, hanem kötelességből.

És mikor meleg kézszorítás és csók után kisiet a férj s a pazarul butorozott, de azért oly üres szoba közepén egyedül marad a fiatal asszony, vivódó lelkéből folszakad a küzdelmes kérdés.

— Hát én? . . .

*

Egyszer csak összetalálkozik az utcán egy bolondos emberrel, a hajdan áttivornyázott éjszakák kenyeres pájtásával, aki szemtelenül nyakon csipte,

— Te is? . . .

— A páholyban voltam. Sietek haza a feleségemhez.

— A páholyban voltál? Hitesd el a tücsöket. Hahaha! Te is bujdosol az utcákon öreg cimborá. Miért bujdosol? És miért bujdosom én? A szerelemtől, az otthon váró boldogságtól futunk mi . . . Otthon az élet legnagyobb gyönyörűségben vár reánk s mi mégis az utcán bujdosunk öreg pájtás. Öreg cimborá, az üdvösség mennyéből számuzve vagyunk örökre.

Egyet taszított a karján és durva kacagás között távozott.

Az utca üres volt és hideg. Cikk-cakkosan

amire a jövő küzdelmeihez mindnyájunknak egyaránt szükségünk van. A fölöttünk elsurranó idő nyomában mindenütt öröm és meglepés keljen. Szeretett vármegyénknek minden népe maradjon, mint volt, példásan egyetértő a hazaszeretletben.

Községeink nyerjék el azt, ami után vágyódnak, az önkormányzat szabadságát, — a vármegyék és városok köztörvényhatóságai a »szabadság modern védőbástyáit« a szebb és jobb kor kezdete jelentő reformok megvalósulásában.

Minden baj találja meg a maga orvosságát. Az országos bajok leljenek orvosságot jó törvényekben.

Boldog új évet!

Vármegyei ügyek.

A f. hó 21-én tartott vármegyei közgyűlés alkalmával előkerült nevezetesebb ügyek sorából, a múlt számunkban felsoroltakon kívül, még föl- említtük ezeket: S. Patak nagyközségnek a köz- ség kötelekébe leendő felvételt szabályozó, ugy- szintén H.-Németi és Tolcsva nagyközségek, nem- különben a ladmazzi, a perbenyiki, a tavarnai, a vilyi, a nátafalusi, a vécei, az ujhely vidéki, a varannai, a terebesi és a cigándi korjegyzőség- ben lévő kis községek szervezkedési szabályren- deletei, némi módosító határozmányok hozzáadásá- val, törvényhatósági jóváhagyásban részesültek. — A védtörvény 44 § a alapján kirótt pénzbünteté- sekből befolyt összegeknek mely alapba leendő bevételezése iránt szabályrendelet fog készített- ni. — A kereskedelemügyi kir. minister hozzájárult a f. évi május 17-én tartott közgyűlésnek ama határozatához, hogy a vármegyei pénztárban ör- zött, 194 ft 46 krnyi tőkeértéket képviselő betéti könyv a homonnai műfaragó szakiskola rendel- kézésére bocsátassék. — Az o.-liszka-e.-bényei közútból kiágazólag az e.-bényei gyógyítófürdő- hoz vezető útvonalnak, ugyszintén a Dubravától Smugócson at Sztrjócz felé vezető útvonal is a vicinális közutak halozatába felveendőnek javasol- tatott, — ellenben a l.-bénye-csanalosi útvonal a vicinális közutak sorából toröltetett. — Az O.-Lisz- kára felállítatni kért patika ügye nem részesült kedvező elintézésben. — A villamos világításnak vármegyénk székházába leendő behozatalát elvi- leg helyeslélvén a közgyűlés, a gazdasági választ- mányt részletes tervezet bemutatására utasította. — A nyilvános betegápolásra szolgáló vármegyei pót- adónak a lamositása iránt újlagosan is felirat in- tétetett a be ügyi ministerhez. — A homonna-m- laborcz-liszkoói uton levő Laborcz-hidon, az a.-hra- bóczi vármegyei hidon és a N. Mihály Sztrajnyán közt átvezető Laborcz-hidon az ideig'enes vám- szedés jogát meghosszabbító minist. rendeletek tudomásul vétettek. — A törvényhatósági távb- szelő (telefon) létesítésének ügyét tanulmányozás és jelentéstétel végett szakbizottsághoz utasítottak. — Bekés vármegye átirata alapján a parviadalok- nak szigorú törvények alkotásával leendő korlá- tozása végett felirat intéztetett az államkormányhoz. — A katonai levelezések dolgában kelt felíratra adott belügyi ministeri leirátot tudomásul vették. — Az 1893. évi XIV t. c. 50 §-ának oly érte- lemben leendő kiegészítése iránt, hogy ha a föld- től elválasztott, de még be nem takarított termé- nyek az árvizektől elpusztítottatának, az illető föld- tulajdonos adóelengedésben részesíthetessék, — a kir. p. ü minister-hez felterjesztést intézett a közgyűlés. — O.-Liszka nagyközség háztartási viszonyainak rendezése céljából utasították a várm. főszámve- vőjét, hogy a nagyközségnek vagyoni-leltárát az 1886. XXII. t. c. 111. §-ának szigorú szemelölt

szítáló hópelyhek bujdosnak a köd sötétségében. Minden olyan egyszerűnek, olyan közönségesnek látszott.

A bankdirektor összehuzodott felsőkabát- jában s e pillanatban ismét az a kellemetlen szo- rongó érzés fogta el, mely a fiatalkor küzdelmes éveiben annyit gyötörte.

— Több jövedelem van, mint a minister- nek. A pusztá kézszorításom fölemel és egy hara- gos pillantásom lesújt.

Mert valahányszor a csüggedés szállta meg, folyton a pénzével, a hatalmával és befolyásával kérkedett önmaga és mások előtt is. De most bitortalanság vett rajta erőt . . . Tizenkét óra

Csöngött. Kaput nyitottak előtte. A ház- mester izmos karjával világitott s a mint felbo- torkált a szönyeges lépcsőn, a bankdirektor némi keserűséggel konstataálta, hogy ez a válságos helyzet minden estején megismétlődik. Az asz- szony fennvirasztva vár, míg ő az utcákon bujdo- sik s midőn halálosan kimerülve loppal visszatér az asszony felig felöltözve ott hever az ottomá- non . . . Talán még álmában is várja a rossz fér- jét. . .

Az ebédidőben vak sötétség. Hanka elot- totta a lámpát, hogy valahogy meg ne lássa a kis fiatal asszony a besurranó bakát. Hámor Al- bert gyuiát gyujt. Csönd. Hála és öröm: az an- gyal alszik. Alszik, igazán alszik. Tisztán hallja

tartásával mielőbb s hivatalból állítsa egybe és az alispánhoz nyújtsa be.

A földmivvelésügyi kir. ministerium Zemplén-vár- megyébe 1894. évre föfedezett-állomásokat a következő községek részére engedélyezett u. m.

Sor- szám	Község neve	A mének db. száma	A fedeztetésért fizeten- dő pótdíj			
			helybeliért		idegenért	
			ft	kr	ft	kr
1	Berzék	3	1	—	1	—
	B.-Ujlak	6	1	—	1	—
	Butka	2	—	50	—	80
	Cselej	3	1	—	1	—
5	Kelecseny	2	1	—	1	—
	K.-Helmeicz	4	—	50	1	—
	N.-Mihály	2	1	—	1	—
	S.-Patak	4	1	—	1	—
10	Tarcal	3	—	50	1	—
	Udva	2	1	—	1	—
	Varannó	2	1	—	1	—
	Szinna	2	—	40	—	80
14	T.-Terbes	3	1	—	1	—
	L.-Bénye*)	2	1	—	1	—

*) B.-Szerdahely, Szerencs és Kesznyéten községek mén hiánya miatt nem kaptak fedeztető állomásokat. Szerk.

Adóvégrehajtások felfüggesztése. Kellemes új- ságul irhatjuk s az árvizektől elpusztított vidékek gazdakooságának megnyugtására, hogy We- kerle Sándor dr. kormány-elnök, mint kir. pénzügy- minister, a várm. kozig. bizottság felterjesztésére s főispánunk ömeltőségének közbenjárásával az adó- végrehajtásokat a jövő évi március há elsejéig fel- függesztetni rendelte.

Hírek a nagyvilágból.

XIII. Leo pápa a karácsonyi ünnepek előtt 16,000 lira adományt osztatott ki Róma szegé- nyei között.

Vilmos német császár Albrecht főhercegnek, kit a közszegi nagy hadgyakorlatok alkalmával nevezett ki a német hadsereg tábornagyává, a tabornagy botot, melyet fényes katonai bizottság hozott Bécsbe, karácsonyi ajándéku megküldötte a főherceg számára.

Beigrádban a vad alá helyezett Avakomo- vics kormány elítéltetését bizonyosra veszik; talan csak az egy Bogicsevics tabornok, volt hadügyi minister fogják felmenteni az Avakomovics-kor- many tagjai közül.

Afrikában Arimondi ezredes, az olasz csa- patok és gyarmatok parancsnoka, a Hamed Ali vezetése alatt reátamadt 6000 puskas- és 4000 lándzsásból álló derviseken fényes diadalt aratott.

Hírek az országból.

Öfelsége a király a főrendiház tagjaivá élet- hosszigan kinevezte Horthy Istvan jász-nagykun- szolnokvármegyei nagybirtokost, — Daruudary Ala- jos kir. kuriai nyugalmazott masodelnököt, Lech- ner Agoston egyetemi tanárt, — Ludwigh Gyula ministeri tanácsost, — és Szalavszky Gyula fő- ispánt.

Fiumében, e hó 21-én, egész éjjel irtózatos égháboru duhögött. A borzasztó zivatar, villám- Folytatás a mellékleten.

egyenletes lélekzetvételel. Bátorban jön előre. A kis feleség csakugyan az ottománon hevert. Ajka nyitva volt, pill-ja gyöngéden lecsukva, kis ke- zével képes folyóiratot szorongatott.

A bankdirektoron kínos izgatottság vett erőt. Letelepedett a szönyegre, hogy lássa a ké- pet. Heraklesz volt az, az ép, egészséges, igazi férfi mitoszi alakja.

Hámor Albert szinte megkövült az ijedség- től. Egyszerre kinyitak szemet. Megértette azt a drámát, melynek az ő kis felesége önfeláldozó, szomorú főhőse, aki aranykalitkában sorvad el a boldogság nélkülözése miatt. Nem zizegő pénzért, suhogo selyemért, hanem azért marad jó, mert annak nevelték.

— Bocsáss meg — hörögte kétségbeesetten. Adok neked mindent. Rabod leszek, kívánj tőlem bármit. Az asszonyka fölrezen.

— Mit akarsz? . . .

— Kívánj tőlem bármit, mindent adok, zo- kog a megtört ember.

Férjének kétségbeesett, bunbánó arca szinte földerítette előtte az isszonyu valóságot, szomorú sóhajtással susogta:

— Kudd vissza a drága ékszereket, add el a lovaiddat, nem kell . . . Adj egy csepp boldog- ságot.

lás és me-
dődött,
tig. A v
Ta
községbe
hol másk
ban járn
az ibolya
A nép vé
ból a sz
Hóv
hogy a
talmas h
csak sze

T.
vannu
(Sz
dink s
,Sümege
a lap m
tötte be
tesülésü
megüres
István, K

(K
Géza d
ugyigaz
(J
ból 189
rámját
polgári
bizottsá
állapító
házban
széde,
ismert
lomra
ódaja),
Jókaito
tatva U
dalos e
és más
nek a
nek po
háztete
A ban
1 ft, u
januar
Schmid
talano
unnep
lelhető
50 kr.
Szentg
bemen
ként p
plakát
adatna
(belév
dásab
a Jók
nepsé
sikerü

kegye
net. J
2 ttp.
iskola
mérné
es Sel
máig
nyugt
az ujh
kat a

ponti
nap c
bákba
főjegy
letileg
főispá
kedve

déker
kikhe
azok
helyi
Gais
korje
nep.
kara,
k. is
Anta
Vilm
— v
vatal

28-á
szav
gabi
tani

lás és mennydörgés már az esteli órákban kezdődött, nem szünetelve egy percig sem kivirad-
tig. A villám három helyen is becsapott.

Tavaszi tél közepén. A sárosvármegyei *Dobó* községben, tehát az ország legészakibb vidékén, hol máskor már november elején térdig érő hóban járnak, most karácsonykor a fák rügyeztek az ibolya virágzott s a mezőkön szép zöld a pázsit. A nép vénei nagy szerencsétlenséget jósolnak ebből a szokatlan jelenségből.

Hóviharok. Az ország több vidékéről jelentik, hogy a legközelebb mult napok folyamán hatalmas hóviharok voltak. Nekünk, zemplénieknek csak szeléből jutott ki.

Különfélék.

T. olvasóinknak boldog új évet kívánunk!

(Személyi hírek.) *Szekely* Albert dr., derék föld-
dink s lapunknak is egyik kedvelt munkatársa, a „Sümege Szent-Gróth“ szerkesztésétől, mely tisztét a lap megalapítása óta egy éven át emberül töltötte be, visszalépett. — Teljes hite! érdemlő értesülésünk szerint a Kecskés Antal eltávozásával megüresedett ujhelyi gör. kat. parokiára *Miklóssy* István, ez idő szerint püspöki titkár fog kinevezettni

(Kinevezés.) A kir. pénzügyi minister *Kiss* Géza dr. pénzügyi joggyakorlót az ujhelyi pénzügyigazgatóságához fogalmazóvá nevezte ki.

(Jókai-jubileum.) A *Jókai* jubileum alkalmából 1894. január hó 6-án tartandó ünnepség programját a zemplén-vármegyei kaszinó s az ujhelyi polgári olvasó-kör delegáltjaiból alakított rendezőbizottság, mint értesülünk, már véglegesen megállapította. E szerint az örömművet a városi színházban fog végbe menni. *Fejes* István alkalmi beszéde, *Pólyai* Gyula szavalata (melynek tárgya ismert költőnk: *Komócsy* Józsefnek erre az alkalomra írt s a rendezőségnek előadásra átengedett ódája), *Burger* Ármán szavalata (A munkácsi rab Jókaitól) továbbá egy előkép (Apotheosis), bemutatva Ujhely város szépeitől, végül a gyártelepi dalos egyesület előadásában a nemzeti Himnusz és más hozzáfias dalok megfelelő sorrendben lesznek a 6-án esti hat órakor kezdődő örömművetnek pontjai. Ennek végeztével ugyancsak a színházteremben banket s ezután táncmultság lesz. A banketen való részvétel díja hölgyek részére 1 ft, urak részére 1 ft 50 kr., melyre a jegyek január 4-ig *Szentgyörgyi* Vilmos üzletében és *Schmidt* Lajosnál a városházán kaphatók. Az általános érdeklődésre való tekintetből, mely az ünnepegyesület a közönség körében már most észlelhető, páholy-jegyek is adatnak ki éspedig 2 ft 50 kr. és 3 ft 50 kr-ával. Ezek a jegyek szintén *Szentgyörgyi* Vilmosnál válthatók. A földszintre való bemenetel a *Jókai*-ünnepre díjtalan lesz. Egyébként pedig a jubileum részletes sorrendjét majd plakátok is fogják hirdetni. Külön meghívók nem adatnak ki. Az előkészületekből s a rendezőség (belévonva az ujhelyi aranyifjúság is) buzgólkodásából és különösen ebből következően, hogy a *Jókai*-ünnepet a két kaszinó rendezze: ez az ünnepegyesület egyszersmind rövid farsangunk egyik leg-sikerültebb multságának is ígérkezik.

(Uj évi gratulációikat megváltották) még: A kegyesrendiek tarháza Ujhelyben 2 ftal, *Illésházy* nép. János piarista-igazgató a rk. elemi iskolákban 2 ftal, *Kosinszky* Viktor, a tarcali vincellér képző iskola igazgatója 2 ftal, — *Hönsch* Dezső kir. főmérnök. *Kiss* Ödön ügyvéd, *Nyomárkay* Ödön dr. és *Sebeők* Antal dr. Ujhelyben 1—1 ftal. Így máig a mult számunkban kimutatott 6 ft és a most nyugtázott 10 ftal együttesen 16 ft van kezünknel az ujhelyi árvaház alap javára. *További váltságdíjakat a jövő hó 6-ig még elfogadunk.*

(Ujévi tisztelgések.) A vármegyeinek közép-
ponti tisztikara, segéd- és kezelőszemélyzete, holnap d. e. 10 órára fog a főjegyzői hivatalos szobákban egybegyülekezni, Onnan *Dókus* Gyula főjegyző vezetése alatt az alispánhoz megy testületileg tisztelkedni. Innen, élén az alispánnal, a főispáni termekbe vonul, hogy óméltóságának és kedves családjának boldog új évet kívánjon.

(Boldog új évet kívánunk) lapunk útján vidéken lakó jobaratainknak és kedves ösmerőseinknek, kikhez B. ú. é. k. s. bilétákat nem küldenek hanem azok postadíja helyett váltságdíjakat a s.-a.-ujhelyi árvaház alapjának gyarapítására fordították, *Gaisler* József br. szolgabíró, *Haraszthy* István körjegyző, *Hönsch* Dezső kir. főmérnök, *Illésházy* nép. A János, kegyesrendiek igazgatója és tanárkara, *Kiss* Ödön ügyvéd, *Kosinszky* Viktor vinc. k. isk. igazgató, *Nyomárkay* Ödön dr., *Sebeők* Antal dr. m. kir. honv. ezredorvos, *Szentgyörgyi* Vilmos kereskedő, *Szokolay* Emil kir. főmérnök, — végre a „Zemplén“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

(Városi tisztújítás.) Ujhely városban f. hó 28-án volt a tisztújítás. Teljes csöndben, szépen, szavazás nélkül folyt le a *Barthos* József főszolgabíró előlétele mellett történt aktus, mert a mostani tisztviselők ellenében, lévén szolgálatuk a kö-

zönseg megelégedésére, pályázó föl nem lépett. Eszerint tehát újból és egyhangulag főbíróvá lett: *Ujfalussy* Endre, első tanácsos: *Csáko* Imre, második tanácsos: *Fendrich* Miksa, harmadik tanácsos: *Csoltkó* József, városi pénztáros: *Sztropkó* Imre, ellenőr *Valkovszky* Elek, rendőrtanácsos: *Schmidt* Lajos, városi mérnök: *Szentgyörgyi* Dezső, ügyész: *Lehóczky* Mihály, városigazda: *Armágyi* János, hegybíró: *Zboray* József, végrehajtók: *Tóth* Lajos és *Grünfeld* Soma. Végül a tisztújítószék elnöke *Metzner* Antal okleveles jegyzőt tb. városi jegyzővé kinevezte. Megválasztottak a törvényben előirt hivatali esküjüket a képviselő-testület előtt letették.

(Szilveszter.) Az öreg eszteendő kimúltát és a reménnyel teljes új év születését, időtlen idők óta, megszokták ünnepegni. Ujhelyben *Dókus* Gyula vm. főjegyző, igen tisztelt barátunk s kedves neje óméltóságai az idén is megtartják a hagyományos szilveszteri multságot, mely a *Gyula-lak* vendégszerető teimeiben százon jóval felülálló uri közönséget fog a multakból mir pompáinak ösmert multságára egybehozni. — Táncmultság lesz ma ezenkívül a színházteremben is. A vasuti gyártelepek rendezik.

(Ámor nyilacskaí.) Szinte látjuk, ahogyan repültek és szinte halljuk, ahogyan suhogtak, mikor repültek, azok az aranyos kis nyilacskaí: *Ámor* nyilacskaí. Mert ugy történt a dolog, hogy csak a mi tudomásunkkal nem kevesebb, mint három kedves családhoz kopogtatott be szent Karácsony hetében az *Ámor* képét magára öltött Jézuska. S mikor kopogtatott, nemcsak azt mondták neki, hogy „szabad“, hanem megengedték neki, hogy „hyblai méz“-be mártott nyilacskaí is ellőhesse. Mikor pedig édes-mézes nyilacskaí az a pakos *Ámor*-ist n ellőtte, ugy érezték magukat a „talált“ szívek, hogy ók már többé nem is *szabadok*. Mindannyian edes rabságba kerültek. *Ámor*-isten így bucsuzott az ő rabjaitól ezután:

Nem látták egymást, még talán sosem,
Nem tünt fel arcuk még álomba sem,
Az egyik itt él, a másik messze ott
Hová sőhajuk el se szállhatott.
Sokszor meg utók egymással haladt,
S egyikse látja meg a másikat;
Azaz, hogy látja, de csak pusztá szemmel.
S nem szívükön át, titkos sejtélemmel.
Mig végre egyszer jó egy pillanat
Ki tudja, hogy jött — szárnyakon haladt
S mint a mikor két csillag összefut:
Szívük felé is összeér az út.
Meglátják egymást szívük összerzedül,
Meglátják egymást szívük keresztül
S ha szólni mindjárt egyikük se mer,
Azt érzik már, hogy szívük összever,
Azt érzik már, hogy ott van ajkukon
Az a szó, mi két szívet összefon,
Az az egy szó, mely önként magától
Ugy tör ki tisztán, mint illat a virágból.
S a melynél szebb szava nincs a földnek, mennynek
S nem lesz soha edesebb: *szereleltek!*

A „szeretet glóriája“, mely körül ragyogja a boldog jegyeseket és kedves hozzátartozóikat, ne halványuljon el soha! A boldogság, mely kedves vendég gyanant szíveikbe költözött, legyen hű kebelbarátjuk az oltárig s onnan még nagyon messze-messze utig: elválhatatlan pajtasuk egész a sirig! — A három „hymen-hir“, pedig abban a sorrendben, amint hozzánk beérkezett, itt következik: *Csabacsüdi Dókus* László, cs. és kir. tartalékos hadnagy, Zemplén vármegyei aljegyző csabacsüdi *Dókus* József Zemplén-vármegyei és örösi *Rátkay* Borbála fia jegyet váltott Korlaton, dec. hó 24-én, borzovai *Téglássy* József abauj-torna-vármegyei földbirtokos és neje tancsa's *Jóbb* Anna leányával: *Rózsával*. Az eljegyzés szép ünnepén jelenvoltak *Téglássy* András, a bo'dog ara nagytatyja, *Dókus* Gyula és neje, *Szent-Imrey* Gyula nejevel és leányával, *Szent-Imrey* Béla nejevel, *Csoma* Józsefné, *Fay-Bernáth* Zoltán, *Dobozy* István, *Glósz* Gyula, *Bernáth* Aladár és Béla és még többen az előkelő család tisztelői és barátai sorából. — S. A. Ujhelyben ugyanakkor, vagyis dec. hó 24-én jegyezte el magának *Téglássy* István, kereskedelemügyi kir. ministeri titkár, *Csuka* Jolán kisasszonyt, özv. *Csuka* Dánielné urnőnek kedves leányát. — És Varannón szintén dec. 24-én eljegyezte *Klaudinyi* Géza meczzenéfi közép isk. tanár *Füzesséry* Irénke kisasszonyt, *Füzesséry* György közszere-
tetben élő járási fészolgabírónak műveltlekű leányát. — A szerencsét kívánókhoz mi is tiszta szívvel csatlakozunk és az igaz szeretet kezével kötött frigyhez minden jót és boldogságot kívánunk!

(Esküvő.) *Kádár* Gyula sárospataki gyógyszerész tegnap esküdtött örök hűséget *Gercsely*-ben, *Rácz* Margit kisasszonynak, néhai *Rácz* Bertalan kedves és művelt leányának.

(Korcsoyázás.) Eddig az enyhe időjárás nem engedte, hogy a sportok egyik legégszesegebb és legkedvesebbjeiből az azt kedvelők kivegyék részüket. Ma már azonban, hogy nagyhirtelen csonttá fagyott a föld és szilárd jégkéreg képződött a vizeken, megelevenül a pálya. *Korcsoyázó* fiatalág sikklik, csúszik és bukik a jégen, ifjú párok siklanak el lengén, nesztelen és aldjak az idő fagyát, mely szerelmes szívükben a jeget olvasztja és lábaik alatt a vizet fagyasztja. A korcsolya-

egyesület is már rendezkedik, tisztogat, reparál, seperget, hogy tagjait kényelmes pályáján és pavillonjában illően fogadhassa.

(Karácsonyfa.) Ott, hol nem a családi tűzhelynél, nem is a gondos apa és szerető anya gyűjtja meg a karácsonyának ezer örömet keltő gyertyácskát és nem a szülők keze osztogatja a Jézuska-hozta ajándékokat, az apátlan-anyátlan árvák között, az ujhelyi árvaházban, az ünnepegyesület estéjén szintén fölgyultak a karácsonyfa lángjai. Köréje sereglettek az apró árvák. Ők is örvendeztek az ő árva-családjukban a meleg ruháknak és annak a sok jónak, mit számukra a nemes és jótékony női szívek erre az alkalomra összegyűjtöttek, hogy az ágról szakadt, szegény kis árváknak örömet, boldog karácsonyt teremtsenek. Isten áldja őket!

(A m. kir. pósthivatalok) az idei karácsonyi ünnepek nagy forgalmával ugyancsak igénybe vették véve. Annál nagyobb az elismerés, hogy a kezelésben legcsekélyebb fenakadás sem volt észlelhető, pedig csomag volt annyi, hogy alig bírta a közönség be- és kicipelni. Nemkülönböztetve előzeny és tapintatos intézkedésre vall a kassai posta- és táviróigazgatóságának a közönség érdekében tett ama rendelete, melyszerint a vasárnapi szünetet karácsony első napjáról hétfőre helyezte át, hogy a forgalom ne szenvedjen fenakadást.

(Jókai-ünnep.) A varannai olvasó-egyesület, írja tudósítónk, január 6-án tartja meg a Jókai-jubileumot, egyszersmind fölemlíti, hogy Jókai díszes kiadású munkáit a varannai takarékpénztár is megrendelte. — *A homonnai közlepkereskedelmi iskola önképzőkör*e január 6-án délelőtt, az ifjúsági ének- és zenekar közreműködésével, szavalatokkal s felolvasással egybekötött *Jókai*-ünnepet rendez az intézet rajztermében.

(Halálozás.) *Galambos* Ferenc, legutóbb M.-Szigeten kir. telekkönyvezető, ki ujhelyi származású volt és hivataloskodásának javarészt itt töltötte, mint részvétellel értesülünk, e napokban Szigeten meghalt.

(A vasút áldozata.) A horbok-radványi vasuti állomáson f. hó 28-án délután balvégzetű szerencsétlenség történt. *Sólyom* István, vasúti fékező, kocscitolás közben két kocsi közé került, melynek puffereji oly erővel nyomták össze, hogy menten kiszüvedett. *Sólyom* Ujhelyben lakott s itt is temették el.

(Tea-est.) A sárospataki sport-egyesület a jövő hó 20-án zártkörű táncmultságot fog rendezni, kedvező idő esetén jégünneppel egybekötve.

(Színészet.) *Dobó* Sándor, színigazgató, ki most társulatával *Besztercebányán* működik, engedelmet nyert arra, hogy az ujhelyi színházban f. hó 8-aktól 20 előadást rendezhessen. A direktor urnak, ha csak valami csodilato; módja ki nem talaja, hogy a mi „drága“ színházunkat mimódon kell befutteni, akár *Duse* Elenorat is hozza magával, így télviz idején nem nagy ered nyent jó-solunk. — A színtársulat, írja nekünk a társulati titkár, *január 10-én kezdi meg előadásait*. A színtársulat kitűnő, saját 8 tagú zenekarral rendelkezik. Jobb tagjai: *Szigethy* Lúza, *Kaldi* Mariska, ifj. *Prielle* Kornélia oper. énekesnők, *Kresz* Irma hősnő, *Mihályfi* Juliska szendz, *Palffy* Vilma náiva, *Csókáné* Julia anya, *Dobó*, *Hegyesi*. Németh komikusok, *Loonniczi*, *Boronkai*, *Nagy* Gyula énekesek. Első előadás: *Szultán*, új operett.

(Betörés.) A Rákóczi-utcai *Spicz* féle ház udvarában lévő és bolti raktáruól szolgáló helyiség zárt ajtaját, f. hó 26-án éjjel megnyitották s az ott talalt élelmi- és fűszerekből nagyobb mennyiségűt elcipeltek. A tetteseket a rendőrség keresi.

(Pelyvában talált csecsemő.) B.-Olasziban, írja tudósítónk, az ottani urasági cseplőgépiél dolgozó munkások egyike f. hó 24-én déiben, amint a szaimat rakta, a pelyvatőrekben egy meztelen csecsemőre bukkant. A már félig éettelen csepp teremtést ingújjába csavarva bevitte a közellevő kerékgyártó műhelybe, hol a cseplőgéptől hozott meleg vízzel addig pocolták, fűrésztették, míg végre fel-élesztették. A munkások a csecsemőt hamarosan rongyokba bepólyázták, elvitték a b. olaszii gk. paphoz, hol is az újszülött megkereszteltetvén, az anyakönyvben *Arvántalált* *Fulcsa* nevet kapott. Az apátlan-anyátlan csecsemőt, hogy életben maradjon, egy jószívű napszimosasszony fogadta könyörületből dajkaságba. A szálamomraméltó kis teremtés feltalálása előtt csak pár órával jöhetett világra s bűnös anyja, hogy szegényét elpalástolja és mert megfojtani sajnálta, a pelyvába dugta. A hatóság nyomban megindította a vizsgálatot s remélhető, hogy a szívtelen anyát nemsokára elő is fogja keríteni, hogy azután átadja az igazságszolgáltatásnak.

(Időjóslat dec. 31-ére.) Változás nem várható.

Lapunk jövő száma a szombatra eső ünnepnap miatt már pénteken este fog megjelenni. Szolgáljon ez a körülmény mihez tartásul a „Zemplén“ t. tudósítóinak, kiknek külön is boldog új évet kívánunk!

* *Madolaino*, egy bájos leányka fejtegeti izz *Ámor* gondolatait *Dálnoky* N. Lajos dr. Ha

Irodalom.

Fejes István »Összes költeményei«-t megrendelték (V. közlemény): 181. Csuka Ödön, 182. Kazinczy Andor (A.-Regmecz), 183. Ligeti József dr., 184. Csoma István (Bátöny), 185. Szabó József (Eszeny), 186. Kelner József, 187. Kelner Ede, 188. Stern Jenőné (Nyiregyháza), 189. Zakó Margit (Tokaj), Schön Hugó dr., 191. Schön Sándor, 192. Nemes Lajos, 193. Bálint Dezső (Sáros-Patak), 194. Schultz József (A.-Berenczi), 195. Szirák Barna, 196. Kincsesy Péter, 197. Zombory Gedő (Megyasszó), 198. Markovics János (Sáros-Patak), 199. Eliás Imre, 200. Sztankóvszky Sándor, 201. Jusó Mihály (H.-M.-Vásárhely), 202. Főgimn. könyvtár (H.-M.-Vásárhely), 203. Ifjúsági könyvtár (H.-M.-Vásárhely), 204. Szilágyi Lajosné (Raczkve), 205. Véghegyi Dezső (Veszprém), 206. Molnár Béla (Székesfehérvár). (Folytatjuk)

A közönség köréből

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —
Tekintetes Szerkesztő ur!

A »Zemplén« 1. évi dec. 24-iki 52-ik számában a »Személyi hírek« rovatában Kecskés Antal s. a. ujhelyi gk. esperes-lelkészéről szóló cikkben, egyébb érdemei mellett az mondatik, hogy: »Maradandó érdeme, hogy az ujhelyi gk. parokián az egyház szertartásaiban az orosz helyett a magyar nyelvet ő hozta be és kedveltette meg hűveivel« — Ezen állítással szemben a tiszta és megcáfolhatatlan igazság az, hogy az ujhelyi gk. egyházból Kecskés Antal lelkész úr előtt is már több évvel előbb, még istenben boldogult Fesztory Tamás főesperes s az ujhelyi gk. hívek felejtethetetlenül sokszor megsiratott lelkésze alatt lett behozva a gyakorlatba véve az ó szláv liturgicus nyelv helyett az édes hazai magyar, az egyház disziplínája által megengedhetően, a keresztség avatás, esketés, temetés és egyéb egyházi szertartások végzésénél; sőt olykor-olykor a szt. misénél is, bár elismerem ritkán, minek oka az avatottak előtt eléggé ismeretes. Ezen tényt aulírott, ki két évi ujhelyi káplánkodásom ideje alatt a fentebbi szertartások végzésénél »de facto« a magyar nyelvet használtam, s az egyház szószékéről két éven át kizárólag magyar nyelven predikáltam, sőt többször teljesen végig magyarul végeztem a misét, az igazság érdekében kinyilatkoztatni kötelességemnek ismerem, s legmélyebb tisztelettel kérem tek. szerkesztő urat, hogy ezen nyilatkozatomnak b. lapjában helyet adni méltóztassék. *)

Kiváló tisztelettel s hazafiai üdvözléssel vagyok Lasztócson 1893. dec. 27.
Tek. szerkesztő urnak kész szolgálja:
Demeter János
lasztóczi gk. lelkész.

Köszönetnyilvánítás.

Vég-Ardó községben ez évi október 3-án kiütött tüzvész alkalmával 21 lakóház melléképületeivel és téli takarmányával a lángok martaléka lett. A károsultak nyomorának enyhítésére vármegyénk főispánja, Molnár István önméltósága sietett az első segélyvel, a magas kormány részéről 250 ft kegyes adomány kioszközlése által.

A legközelebbi mult napokban pedig, a népnevelés ügyének és a szenvedő emberiségnek mindig bőkezű meacaenása: főméltóságú hg. Windisch-Graetz Lajos hadtestparancsnok, sárospataki uradalmanak igazgatója útján. 300 ft pénzbeli segélyt osztatott ki a károsultak közt. Kiknek nevében a nagylelkű adományozóknak halás köszönetet mondani kedves kötelességemnek ismerem.

Kiss Dániel
gör. szer. kath. lelkész

*) Konstatáljuk az igazság érdekében, hogy tisz. Demeter urnak sincs a »magyar nyelv megkedveltetése« mint személyes érdem és dicséretes egyéni tulajdon fölemlítése ellen kifogása. Szark.

CSARNOK,

»Gányó Julcsa.«

Körülbelül egy esztendeje annak, hogy Justh Zsigmond regény-ciklusának, a *Kiválás Genézisé*-nek első része megjelent.

Nagy érdeklődéssel fogadta a magyar olvasó és műértő közönség e munkát nemcsak azért, mert magában véve érdekes volt, de egyszersmind sőt főképen, mert a maga nemében irányt alkotott.

Justh tavalyi művével, *A Péns Legendája*-val kísérletet tett egy oly téren, amelyre, Kemény Zsigmond óta, magyar regényíró lépni nem mert.

A mi elbeszélő és leíró szépirodalmunk célja, irányelve eddig tisztán esztétikai volt. A magyar szépirodalom mindig mulattatni vagy gyönyörködtetni és némely esetben lelkesíteni akart. Így volt ez nemcsak irtink nagy többségével, az idealistákkal, a kiknek ez, t. i. az esztétikai gyönyör szerzése az egyedül lehető föladatuk, hanem avval a néhány kivétellel is, akik nyíltan vagy leplezetten materialisztikus elveket vallanak.

Justh Zsigmond volt az első, aki egészen

fol tudta fogni a regényirodalom társadalmi fontosságát, és a kiben megvolt a kellő bátorság arra, hogy egy nagyszabású irodalmi munkálatba fogjon, amely egyenkint veszi majd bontóké alá a magyar társadalom köréit és típusait, elemezve a létezőt és nem jósolva, hanem következtetve belőle a jövőre.

A léhabb, pusztán szórakozni vágyó olvasó talán unalmasnak fogja találni a ciklus egyik-másik kötetét; de az, aki igazán föl tudja fogni a regény hivatását, kénytelen lesz méltányolni magát a tervet, magát azt az elhatározást, hogy az író egy komoly, ámbar sokban hibás szociológiai tanulmányt akar a mi, áltörténeti és ál-realistikus regényektől elkényeztetett közönségünknek nyújtani.

Méltán fordulhatunk tehát érdeklődéssel a nemrég megjelent második részhez, a mely *Gányó Julcsa* névvel népeletünknek egy, bár nagyon egyoldalú de nem érdektelen képét tárja elénk.

A *Gányó Julcsa* egy a paraszteletről vett rövid elbeszélés, inkább vázlata csak egy történetnek, mely a mi népünk egy-két különös fajtáját írja le néhány rövid és talán nem eléggé megmagyarázott képen.

A történet, következő: A gányó *Manga Julcsa*, egy szegény dohány-kertész leányát megszereti a vagyonos gazdacsalád fia, *Csepessányi Bálint*. Hiába őrzi meg a pár a viszony szűzi tisztaságát, a dohány-kertészek és a parasztagadák közt terjedni kezd a pletyka. Julcsától régi imádója, *Toth András*, a csendőr is, elfordul és megvetéssel vágja a szemébe, hogy »most már ugyse venné feleségül.« De a lány, kinek szívéből a szerelem minden más érzést kiolt, milderre nem ügyel és vakon bizik *Bálint* ígérétében, hogy nőül veszi. *Bálint* szülei azonban ellenzik a házasságot és hosszú küzdelem után ráveszik a fiukat, hogy jegyet váltson a gazdag *Zalai Örsével*. Itt kezdődik a lélektani probléma. *Julcsa* szívéből a szerelem és az avval járó vakbizalom kiszorít minden érzést; a mint azután az események megingatják ezt a bizalmat: elvess vele együtt minden morális alapja is. A világ ítelete, a tisztesség-érzet, maga a vallás is már előbb abszorbeálódott az egy szerelem érzetében és most, a midőn ez is megszűnt ránezve létezni, nem maradt többé semmi sem, ami visszatartotta volna őt a legundokabb és legnyilvánosabb erkőcsi bukástól. — *Gányó Julcsa* odaveti magát a kocsma ivójában *Toth András* karjai közé és átörbölzolja vele az éjszakát. Ezzel a tettevel, önként, egy ugrással az erkőcsi orvnybe vetette magát, a melyből nem emelheti ki más, mint egy új érzelm, amely az ő megürült szívet betölti megint.

Ez az új érzelm, a hit, a nazarénus vallás hite... *Julcsa*, akiről az apja és a régi kedvese egyaránt mitsem akarnak tudni többé, megösmékedik *Horváth János*sal, az átszellemült nazarénus hitű paraszttal. Ez lassankint szívébe csöpögteti a hit és az erkőcs elveit; kiragadja őt a kocsma rozslégköréből, rá veszi őt arra, hogy régi kedvesét, *Bálint*ot, ő békítse ki a feleségével és végre, néhány megpróbáltatás után, *Horváth János* mint feleségét vezeti *Julcsa*t a hívők gyülekezetébe.

Ennyiből áll a rövid elbeszélés. Érdeme és hibájs egyaránt abban a törekvésében rejlik, hogy nem akart sablonszerűnek látszani. Eltért attól a szokástól, amely szerint azok, kik a nép életéből veszik regényeik, szín műveik tárgyát, rendszeren keresik az olyan tipikus alakokat, a melyeken az alanyi, lelki momentumok alig jutnak kifejezésre; amelyek inkább babukul szolgálnak, a végre, hogy rajtok az író a népies jellemeket, a népviseletet, a szokásokat és a többi ilyenemü külsőségeket demonstrálja.

Justh e helyett egészen mást akart csinálni. Ő nem babut, de egy bonyolódott szerkezetű az érzelmek iránt finoman fogékony, szenvedélyben vakmerő és erős emberi szívet öltöztetett parasztruhába. És az, hogy a hősnő nem kaptafarol mintázott fabáb, sokkal érdekesebbé, lélektanilag bonyolódottabbá tette az elbeszélést. *Justh* Zsigmond lélektani regényt csinált az egyszerű paraszthistoriából és ez a »*Gányó Julcsa*« irodalmi érdeme. De viszont ebben a tulajdonságában gyökeredik az erőltettség csekély és alig észrevehető bibája is. E hiba, az egyik-másik alak valószínűtlenségében és abban van, hogy maga az egész kép kissé egyoldalú és a magyar népre nem eléggé jellegzetes. Hiába, ami egyszerű, de egészséges köznéppünk még mindig nem alkalmas tárgy érdekes, de bonyolódott regények számára. mi.

GONDOLATOK.

Esztendő — veszendő. —
Legjobb orvos az idő. —
Idő szolgál, senkit nem vár. —
Egyik nap a másiknak tanítványa. —
Az idő eljár, senkire sem vár. —
Az idő az igazságot jobban kideríti, mint a bíró. —
Mindem gonosz idő után jó idő léssen. —
Az idő járton jár, semmi szóra nem vár. —
Nincs oly hosszú nap, hogy estje ne volna. —
Az idő nem szabja magát mihozzánk, hanem mi szabjuk magunkat az időhöz. —
(Régi magyar közmondások.)

Vármegyei Hivatalos Rész.

9172. ki. sz. Gálszécsi járás szolgabírájától.
Körölvény.

Közhirre teszem, hogy folyó évi decz hó 17-én Gerenda község közelében az állami úton portyázó csendőrok egy fekete kendőbe csomagolt kis gyermek-felöltöt, gyermek-nadrágot s egy férfisapkát találtak, mely tárgyak a szolgabírói hivatalnál 30 napig fognak őriztetni.
Gálszécs, 1893. dec. 27.

Somossy, szolgabíró.

A szerkesztő postája.

Igen tisztelt munkatársainknak boldog új évet kívánunk!

Bosnyiezi lakosokknak írják, vagy írassák kendtek alá a nyilatkozatot, akkor kiadjuk szívesen. Így a mint most küldötték be, névalírás nélkül, nem közölhesük.

Cs. J. dr.-nak — Arad. Köszönettel vettem. Legszívesebb üdvözlét!

K-k urnak *Helyben*. Verséből, oly kikötéssel, hogy többet nem ír, kiadjuk ami abból hasznavehető; s ez sem több, sem kevesebb mint: *Itt az új év* Valóban: az új év itt. Önnek meghatóan igazza van.

E. S. — M. *Jesztreb*. Levelezőlapját átküldöttük F. J. úrhoz, mert a névsort lapunk számára ő állítja egybe.

Sch. Nem ütök meg a mi mértékünket. Versék helyett tessék inkább józú és tnnáságos dolgozatokat írni a magyar költészet történelméből pl. *Csokonay* »Dorottya«-járól. Ebben az irányban a »Zemplén« számára jó specialista lehet s vigan halad majd előre; míg az eddig követett más irányokban csak tapogatózik.

Irodalom c. rovatunk nagy része e számból kiszorult.

Felelős szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.
Kiadó-tulajdonos: Ehlert Gyula.

Hirdetések.

22086 sz.

Arverési hirdetmény és feltételek.

Az árvaszék nyilvános árverésen áruba bocsátja a közös gyámpénztár tartalék-alapjának tulajdonát képező s. a. ujhelyi 37. sz. tkjki 83. hr. további a s. a. ujhelyi 1540. sz. tkjki +82 hr. és 788. öszeírasi számú (Bárczy-féle deak-utcai) házat és belhelyet a következő feltételek mellett:

1) Az árverés 1894. évi január hó 18-án reggeli 9 órakor az árvaszéki tanácsteremben (vármegye házában) Pekery Gyula árvaszéki elnök által fog megtartatni.

2) Kikiáltási ár: 4600 ft, melyen aluli ígéretek el nem fogadtatnak.

3) Árverezni szándékozó köteles a kikiáltási ár 10 százalékát vagyis 460 ftot bánatpénzül az árverés megkezdése előtt az árvaszéki kiküldött kezeihez lefizetni.

4) A vételári összeg három részletben u. m. (egyharmad) $\frac{1}{3}$ részt az árverés napjától számítandó két hónap, a másik részt ugyaninnen számítandó négy hónap, és a harmadik részletet 6 hónap alatt lesz köteles vevőfel a közös gyámpénztárba befizetni és pedig az bánatpénzen felüli vételári összeg után az árverés napjától 6 százalék kamat fizetendő; a bánatpénz az első részletbe fog betudatni.

Kedvezőbb vételár elérhetése céljából megengedi az árvaszék, hogy a venni szándékozó a vételár egyharmadrészt az árverés tárgyát képező ingatlan fölötti jelzálogi biztosítása mellett a gyámpénztári kölcsönökre megszabott kikötések mellett törleszthessék; ez esetben a tulajdoni jog átíratása a vételár $\frac{2}{3}$ részének lefizetése után, különben csak a teljes vételár lefizetése után fog megengedtetni.

5) Ha az árverés napjától számítandó 15 nap alatt oly utóajánlatot, a mely a legmagasabb ígértelet 10 százalékkal meghaladja, senki nem tesz, a legtöbbet ígérő vevővel az adásvételi szerződés megkötetik es az ingatlan birtokba adatik, — különben az utóajánlat alapján újabb árverés fog tartatni.

6) Az árverés alatt levő ingatlan utáni közhelyeket addig a napig, a mely nap a szerződés megkötésére ki fog tüzetni, a közös gyámpénztár, ettől kezdve pedig a vevő fogja viselni, őt terheli a szerződés megkötése, bekebelezése körüli költség is, valamint a vételi százalék.

7) Ha a vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, jogában áll az árvaszéknek a vevő veszélyére és költségére, a már befizetett vételári részletek megtartásával újabb árverést tűzni, vagy pedig vevőfel kötelezettségének terjesztésére per útján kötelezni; ez utóbbi esetben alaveti magát vevő a szabadon választható sommás bíróság előtti eljárásnak.

Ez az árverési hirdetmény a »Zemplén« című helyi lapba kétszer közzétettni, S. A. Ujhely község előjáróságával kifüggesztés céljából közzétetni és az árverés napján dobszó utján közhirre tétetni rendeltetik.

Kelt Zemplén-vármegye árvaszékének S. A. Ujhelyben 1893 évi december hó 16-án tartott üléséből.

Payzssos Andor,
elnök.

A s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által 1894. évi február hó 4-ik napján délután 3 órakor a bank helyiségében tartandó

XXIV-ik rendes évi közgyűlésre

a részvényesek megjelenni tisztelettel felkértenek.

A közgyűlés tárgyai következők:

1. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényesnek megválasztása.
2. Az igazgatóság évi jelentése az 1893. évi üzlet eredményéről.
3. A felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentése.
4. Az 1893. évi zárszámla és mérleg megállapítása.
5. Az 1893. évi osztalék megállapítása.
6. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére kiadandó felmentési határozat hozatala.
7. Az alapszabályok 36. és 37-ik illetve 63. szakasza értelmében két igazgatósági tag és két felügyelő bizottsági tag választása.
8. Az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.

Végre közhírré tétetik, hogy az 1893. évi zárszámla megtekintés végett 1894-ik év január 25-ik napjától az intézet helyiségében kitéve leend.

A közgyűlésben részt venni akaró részvényesek vagy törvényes képviselőik részvényeiket szelvényeikkel együtt az alapszabályok 27-ik szakasza értelmében az igazgatóságnál nyugta mellett letenni tartoznak s szavazatjeggyel láttatnak el.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1893. évi december 30-án.

Az igazgatóság.

Ik. 2127. sz. 93.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Királyfalvy Tivadarnak — Duhon Sándor elleoi végrehajtási ügyéből kifolyólag Királyfalvy Gáborné szül. Volf Julia árverési vevő elleni 37 ft 65 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. jbiróság) területén lévő Tokaj nagyközségben fekvő a tokaji 220. sz. tkjvkben A. I. és A. II. 337. 338. 1115 és 1461. hr. sz. alatt Duhon Sándor végrehajtást szenvedett 1/4-ed részben illető s az 1893. évi július hó 25-én megtartott árverés alkalmával Királyfalvy Gáborné szül. Volf Julia által megvett birtok jutalékraaz árverést 315 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi január hó 10-ik napján d. e. 9 órakor a tokaji kir. telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10% -át vagyis 24 ft 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték papírban a ki küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a írósnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1893. évi november 17-én.

Lácay, kir. jbiró.

938/893. végr. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíróság 1893. évi 5514. /P. számú végzése következtében Nagy Béla helybeli lakos ügyvéd által képviselt Podvinecz és társa bpesti czég javára Klein Adolf m.-jesztrebi lakos ellen 280 frt s járulékal erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 413 frt 70 krra becsült tehének, szekerek, házi butorok és könyvekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. jbiróság 8561. /P. 1893. sz. végzése folytán 280 forint tőkekövetelés ennek 1892. évi május hó 20. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 23 frt 98 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig M.-Jesztrebben alperes lakásán leendő eszközölésére 1894. évi január hó 9-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tvczikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legutóbbi ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Sátoralja-Ujhely, 1893. évi december hó 28-ik napján.

Tomasovszky Lajos,
kir. jbirósági végrehajtó.

MEGHIVÁS.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghívotnak

az 1894-ik évi január hó 28-án délután 2 órakor

az intézet helyiségében (Kazinczy-utca 507. sz.) tartandó

XXI-ik évi rendes közgyűlésre.

Tárgyalási sorrend:

1. Az igazgatóság.
2. A felügyelőség évi jelenése.
3. Az 1893-iki mérleg és osztalék feletti határozat.
4. Három igazgatósági tagnak 6 évre, egy igazgatósági tagnak három évre és három felügyelő-bizottsági tagnak 3 évre leendő megválasztása.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

A részvényesek figyelmeztetnek az alapszabályok következő szakaszára. 46-ik szakasz. A közgyűlésen részt venni óhajto részvényesek tartoznak részvényeiket a szelvényekkel együtt legkésőbb a közgyűlés előtti napon az intézet igazgatóságánál letéteményezni.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1893. december 27-én tartott igazgatósági üléseiből.

Az igazgatóság.

1--3

BUDAPESTI HIRLAP.

Előfizetésre

hívjuk fel tisztelettel a n. é. olvasó közönséget a

BUDAPESTI HIRLAPRA

1894-ik évfolyamára (XIV. évfolyam.)

Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonegy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hirt adnak mindarról, ami igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink e rengetegből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszőtősen feldolgozni azt, ami a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: **ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utól nem ért példaadássaljárt elől**, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságtól, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közmívelődési érdeke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya.

Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, ahol magának a Budapesti Hirlap-nak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tizennégy évi tűzpróba után már mindenki tudja hogy mit várhat a Budapesti Hirlap-tól.

Az előfizetési föltételek a következők:

Egy hónapra frt 1.20 | Félévre . . . frt 7.—
Negyedévre frt 3.50 | Egész évre . . . frt 14.—

A fő- és székváros területén házhoz hordva, vidéken a postán expedálva.
Vidékről legelőszerebb a postautalványon való előfizetés. Cim

BUDAPESTI HIRLAP kiadóhivatala

BUDAPESTEN,

VIII. kerület, Rökk Szilárd-utca 4. sz.
József-körút 5. sz.

A Nemes László-féle kaponyai összes bel és külbirtok szabad kézből eladó esetleg hosszabb időre bérbe adandó. Értekezhetni Karacsony Mihály tulajdonossal Kaponyán, posta Lelesz.

Eladó kőbánya.

Bodrogh-Kereszturban egy 13 katasztrális hold szálló, miben igen jó épületi kő van, — tíz percznyire a vasuti állomástól — eladó.
Vevők értekezhetnek a tulajdonos: **Szemerem Emillel Kis-Toronyán.**

2-3

A legjobb Kinai tea.

Mindig friss, eredeti termésű, már 30 év óta közkedvelt

legjobb kínai tea

az, mely egy **kezet** ábrázoló **védjegy** alatt

Krakóban **Grosse Gyula** cég nagy raktárában, S. A. Ujhelyben pedig **Szentgyörgyi Vilmos** és **Malártsik Györgynél** kapható.

AZ „ANKER”

élet- és járadékbiztosító társaság

ajánlja rendkívüli előnyös élet és haláleseti biztosítási módokat. Jutányos díjtételei, nyereségy osztlékainak nagysága és méltányos feltételei, valamint biztosítéki alapjai következtében bármely biztosító-társasággal versenyezhet.

Különösen figyelemre méltó biztosítási módok: Kiházásitási biztosítás nyereségyrészesüléssel.

melynél a nyereségyosztalék átlag a biztosított tőke 30%-a, úgy, hogy a kedvezményezett részére minden 1000 forint biztosított összeg után még külön 300 frt nyereségy jut.

Haláleset-biztosítás nyereségyrészesüléssel

A nyereségyjogosultság öt év után kezdődik és minden évben ismétlődik. Az évi díj a nyereségy következtében 25%-kal csökken.

Azonkívül biztosítások az emberi életre minden képzelhető mód szerint.

A társaság vagyona 45.000.000 frt.
Biztosítási állománya 214.000.000 frt.
Kifizetések lejárt biztosítások után 77.000.000 frt.

Ajánlatokat elfogad és felvilágosítással készségesen szolgál a magyarországi vezérképviselősége Budapesten, és a helyi ügynök **Schön Mór ur S. A. Ujhelyben.** Ügyes szerző ügynökök a legkedvezőbb feltételek alatt alkalmazást nyernek.

Egy bolthelyiség

Tarczalon a piacon előnyös fekvés, lakás, konyha és pincze-helyiséggel előnyös feltételek mellett kiadó. Értekezni a tulajdonosnőnél Tarczalon (posta és tárvirda állomás) özv. Spónerné.

Asszonyi szépséget

szappannal való mosás által kapni lehetetlen; a **bécsi Parfumeri Equitable „lilimtelj-szappana”** azonban egy készítmény, mely kitűnő tulajdonságai miatt egy divatszalon se hibázzék. Darabonként ára 35 kr. kapható: S. A. Ujhely **Klein Pál**, Nagy-Mihály Jenő **Marmorstein**, Homonna **Waller Mór** és **Polányi Dezső**, Varannó **Gaal Sándor.**

932/p 1893. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s. a. ujhelyi kir. járásbírótság 7688/p. 893. számú végzése által hivatalból képviselt Hönisch Dezső ág. ev. egyház felügyelője javára Farkas Dezső helybeli lakos ellen 170 frt s jár. erejéig fogantatott biztosítási végrehajtás utján le és felülfoglalt és 300 frtra becsült lovak, szekerek és tehenekből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladotnak.

Mely árverésnek a s. a. ujhelyi kir. bírótság 8723/p. 93 sz. végzése folytán 170 ft tökéketelés, és eddig összesen 8 ft 55 krban bíróság már megállapított és 1 ft 60 kr. ár. tüzési költségek erejéig helyben alperes lakásán leendő eszközésére 1894. évi január hó 9. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz az érintett ingóságok oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladotni fognak.

Kelt S. A. Ujhelyben, 1893. évi dec. hó 27. napján.
Tomasovszky, kir. bir. végrehajtó.

Horgony-Pain-Expeller

Köszvény és osziban szenvedőknek ezennel a legújabb körökben

elnevezés alatt dícsérőleg ismeretessé vált **Tinct. Capsici comp.** ajánlólóg legyen emlékezetbe hozva. Ezen népszerű házi szer 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedvelték. Úgy hogy további különös ajánlása nem szorul. Úvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tára „az arany oroszlanhoz” Prágában vagy Török József gyógyszereshez Budapesten.

Meghívó.

A S. A. UJHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR

1894. évi január hó 21-én délelőtt 9 $\frac{1}{2}$ órakor saját hivatalos helyiségében évi rendes közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tárgyai:

1. Az évi zárszámadások betérjesztése.
2. Igazgatósági,
3. Felügyelő-bizttosági jelentések felolvasása.
4. A tiszta-jövedelem felosztása fölötti határozat hozatal, illetőleg az osztalék megállapítása.
5. Esetleges indítványok tárgyalása.
6. A felmentvény megadása feletti határozat hozatal.

Kelt S. A. Ujhely, 1893. december hó 16-án.

Dókus József,
intézeti elnök.

Az Évva András örökösinek tulajdonában levő összes ingatlanok eladóvá tételnek.

Bővebb értesítéssel szolgálnak **Juhász Jenő** ügyvéd és **Évva Ödön** S. A. Ujhelyben.

BUDAPESTI BAZÁR

1894. évi XXXV. évfolyamára ezennel előfizetést nyitunk.
Szerkesztő: **Király János.**

Bátran állithatjuk, hogy a **Budapesti Bazár** a háziasszonyok nélkülözhetlen divat- és háztartási közlönye.
Utalunk a **Budapesti Bazár** minden számára, mely egy a divat, mint a háztartás és kézimunka köréből teljes képet nyújt.
Dacára ennek, a **Budapesti Bazár** egy fényes kiállítását, mint célszerűségét tekintve a legolcsóbb magyar divat-közöny.
A **Budapesti Bazár**, mindazon előfizetőinek, kik félévi előfizetésüket egyszerre beküldik, egy közel háromszáz arcképet tartalmazó díszes Emlék-albummal kedveskedik, melynek címe **Emlék-album. A Budapesti Bazár munkatársai, előfizetői és a Rózsaszín-szalon tagjai irásában és képmében.** Nem előfizetők ez albumot 3 forintért rendelhetik meg.
Pompás, színezett divatképet, a borítékon fekete nyomatu divatképet hoz a **Budapesti Bazár** mindenik száma! De dacára
Ennyi kedvezménynek, a **Budapesti Bazár** minden számához egy 16 oldalú rendkívül érdekes **regénymellékletet is ad.**
Szépirodalmi részében elsőrendű írók munkáit közli s tárca-cikkei legnagyobb részét **illusztrálva** jelennek meg.
Több rendkívüli melléklete van a **Budapesti Bazárnak**; így: **monogrammvégek, természetes nagyságban kivágott szabásminták, szabás-minta-ívek.** stb. stb.
Igen kedvenc találkozóhelye a **Budapesti Bazár** előfizetőinek a **Rózsaszín-szalon**, melyben az előfizetők díjtalanul levelezhetnek.
Bő tartalma, szép képei és hasznos mellékletei a **Budapesti Bazár** előfizetői a főíven közölt képek természetes nagyságban kivágott szabásmintáit megkapják ingyen.
Zajos előfizetési felhívást, virágos ígéreket a **Budapesti Bazár** nem tesz, mert XXXIV. éven keresztül kedvenc közlönye volt a művelt magyar hölgyvilágnak.
Abrái, képei a célszerűségét véve első sorban irányadóul, művészi kivitellel bírnak.
Reményünk biztos, hogy a **Budapesti Bazár** köré fognak csoportosulni azok a művelt magyar hölgyek, kik hasznos és célszerű s egy a divat-irodalom, izlés, takarékoság, mint a társadalom minden ágát felölelő lapot akarnak járattani.
A Budapesti Bazár előfizetési ára:
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyed évre 2 frt.
Az előfizetési pénzek ily cím alatt küldendők:
Király János szerkesztőnek
Budapest, Koronaherczeg-utca 17. sz.

VÉGE

4 1 6

B 1 2 3